STATYBA

Laikraštis statybininkams ir ne tik jiems

Leidžiamas nuo 1988 m. rugpjūčio 12 d. Nr. 8 (439) 2019 m. rugpjūčio 12 d., pirmadienis

EKONOMIKA. ŽMONĖS. PRAEITIS: ant kokių pamatų statoma Lietuvos ateitis?

Jonas GUZAVIČIUS, Lietuvos pramonininkų konfederacijos viceprezidentas, Kauno krašto pramonininkų ir darbdavių asociacijos prezidentas, UAB„Kauno liftai“ generalinis direktorius, atsako į klausimus

Gerb. Viceprezidente, sakoma, kad mūsų krašte nuveikta daug svarbių darbų, todėl gal jau pats metas pailsėti?..

Kiekviena valstybė ir tauta turi daug spręstinų klausimų. Manau, kad jų sąrašas niekada nebus baigtinis, todėl ir mums tenka gilintis į problemas, atėjusias iš praeities. Dėmesyje turiu demografijos problemas, darbo našumo didinimo klausimus, pragyvenimo lygio kėlimo ir tokiu būdu socialinės atskirties mažinimo tendencijas. Buvo ir liks aktualiu klausimu žmogaus interesų pažinimas, jo poreikių tenkinimas, visuomenės ir valstybės interesų tarpusavio priklausomybės derinimas. Šioje srityje kokio nors vieno genialaus sprendimo niekas dar nepasiūlė ir nematyti, kad kas nors jį kada turės...

Spaudoje teko skaityti tokias mintis: „*Lietuvoje pradėjo veikti Skaitmeninių inovacijų centrai (SIC) (angl. Digital Inovation Hup, DIH), kurie padės šiuolaikiniam verslui stiprinti skaitmenines kompetencijas, vystyti inovacijas ir užtikrinti konkurencingumą. SIC ekspertai jau pradėjo darbą su 60 Lietuvos pramonės įmonių ir joms teikia konsultacijas inovacijų klausimais*“. Ką apie tai būtų galima pasakyti?

Jau ne pirmus metus Lietuva sulaukia įvairių ekspertų patarimų, kaip reikėtų organizuoti mūsų ekonomikos, o taip pat ir kitų gyvenimo sričių tvarkymą. Man yra žinoma, kad šių ekspertų darbą inicijuoja Ekonomikos ir inovacijų ministerija. Tai bendraeuropinis projektas, kurį skatina ir remia Europos Komisija. Tuo tikslu jau ir Lietuvoje įsteigti Skaitmeninių inovacijų centrai. Kokią naudą ir, kaip dabar priimta sakyti, kokią pridėtinę vertę ji atneš mūsų krašto ekonomikai, kalbėti dar ankstoka. Norėtųsi tikėti, kad geros iniciatyvos duos ir gerus rezultatus. Vis dėlto, nepamirškime, kad konkrečios ūkio šakos ir atskiros įmonės veiklą tikrai gerai galėtų įvertinti ir toje įmonėje dirbantys specialistai. Juk yra įprasta, kad pažangios įmonės turi daugelį metų dirbančius aukštos kvalifikacijos specialistus, turėjusius galimybę pažinti ir užsienio šalis, pasisemti iš jų patirties ir tai, kas naudingiausia, pritaikyti savuose namuose. Taigi, trumpai apibendrinti norėčiau taip: mokykimės iš kitų, bet nepamirškime ir savų.

Daug kalbama ir rašoma apie darbdavio ir darbuotojo tarpusavio santykius. Kokias svarbesnes tendencijas jūs galėtumėte akcentuoti?

Manau, kad per nepriklausomybės laikotarpį labai pastebimai pasikeitė darbdavių ir darbuotojų tarpusavio priklausomumas. Buvo laikai, kuomet tekdavo išgirsti pasakymą *„prie vartų laukia eilė“*. Dabartiniu laikotarpiu tokių eilių nematyti. Aukštos kvalifikacijos darbuotojas dabar pats renkasi darbdavį, dažnai iš anksto diktuodamas svarbiausias norimo darbo sąlygas. Galima teigti, ir tai patvirtina įvairūs tyrimai, kad atlyginimo dydis, nors ir toliau lieka labai svarbiu akcentu darbo sutarčiai sudaryti, tačiau daug kur pirmenybė jau yra teikiama ir kitiems klausimams. Vis daugiau kalbama apie **socialiai atsakingas verslo įmones,** kuriose darbuotojui suteikiamos įvairios papildomos lengvatos, veikia plati skatinimo priemonių sistema. Tokioje aplinkoje dirbantis žmogus dažnai linkęs orientuotis ne tik į darbo užmokestį, bet ir į darbo aplinką, darbo kultūrą, darbuotojų saugumą, kultūrinių poreikių tenkinimą, kvalifikacijos kėlimo galimybes, geresnius darbo rezultatus ir kt. Tokių keliamų papildomų sąlygų darbdavio ir darbuotojo tarpusavio priklausomume tikrai didės.

Gerb. Viceprezidente, dažnai keliamas klausimas apie gero pavyzdžio svarbą valstybėje, ekonomikoje, įmonėje, šeimoje. Kokia jūsų nuomonė?

Per ne vieno dešimtmečio mokymosi ir darbo laikotarpį teko daug kartų svarstyti panašių klausimų reikšmę kiekvienam žmogui. Pasitelkiant istorinę atmintį, manau, kad Lietuvos valstybės raidoje neblėstantį įrašą paliko **prezidentas A. Smetona.** Manau, kad ši asmenybė kaip geras pavyzdys turėtų būti vertinama žymiai labiau. Verslo organizavimo problematikoje

/Nukelta į 2 psl./

Rugpjūčio 12 d. laikraščiui *STATYBA* – 31 metai – 3 psl.

EKONOMIKA. ŽMONĖS. PRAEITIS: ant kokių pamatų statoma Lietuvos ateitis?

/Atkelta iš 1 psl./

neblėstantis pavyzdys man asmeniškai yra **Bronislovas LUBYS.** Tai buvo išskirtinio talento Lietuvos pramonininkų konfederacijos prezidentas, puikus įmonės vadovas, gerai supratęs valstybės strateginius tikslus, mokėjęs parinkti specialistus ir sumaniai formavęs jiems užduotis, siekiant valstybei ir visuomenei užsibrėžtų tikslų. Pagaliau verta prisiminti ir mūsų tautos istorinę patirtį, kuomet lyg ir paprastas kaimo žmogus, bet jis turėjo gilų dvasinį turtą, jog sugebėdavo atsirinkti sau ir patarti kitiems, kokiais gyvenimo keliais reikėtų eiti, ypač jauniems žmonėms.

Mano įsitikinimu visais laikais teigiamų, geranoriškai nusiteikusių žmonių buvo ir bus daug daugiau nei kartais diskutuojama viešojoje erdvėje. Manau, kad ateitis priklauso būtent tokiems žmonėms, kurie savyje ras gebėjimų, žinių, galbūt ir intuicijos jausmo, padedančio kurti sveiką ir darbingą atmosferą visuomenėje ir darbo kolektyvuose.

Valstybės gyvenime ir jos ateities kūrime ypatingas vaidmuo priklauso tautinei savimonei, nes ji vienija žmones tvirčiau negu bendras materialus interesas. Tautinė savimonė reiškia įsigilinimą į tai, kaip žmogus elgiasi kalbėdamas, rašydamas, duodamas patarimus, reikalaudamas atskaitomybės ir atsakomybės. Tai gyvenimo sritys, kurių iš karto išmokti neįmanoma. Jos formuojasi perduodant žinias iš kartos į kartą ir šis procesas neturi pabaigos.

Ar daug yra būdų surasti ir pasitelkti gerus specialistus?

Savaime suprantama, kad gyvenime turėjome ir turėsime neigiamų pavyzdžių, tačiau *tinginio diplomo* niekas niekam nenorėtų rodyti. Kiekvienos įmonės ar kitokios institucijos vadovas, ieškodamas specialistų, šiais laikais turi galimybę gauti įvairių tarnybų pagalbą tam, kad sužinotų apie pageidaujamo specialisto galimybes. Tačiau ankstesniais laikais, kai kiekvienas darbuotojas turėjo darbo knygelę, apie specialistą gauti žinias buvo žymiai lengviau.Todėl manau, kad ateityje priimant darbuotoją į daugiau ar mažiau atsakingas pareigas didesnę reikšmę įgis tokie dar nelabai įprasti darbuotojo vertinimo kriterijai kaip **rekomendaciniai laiškai,** įvairių papildomų kompetencijų įgijimo dokumentai, užsienio kalbų mokėjimas bei bendrosios kultūros pažinimas.

Labai svarbu ne tik teigiamą rekomendaciją užsitarnauti, bet ne mažiau svarbu, koks žmogus tą rekomendaciją yra pasirengęs duoti. Nemanau, kad reikėtų matyti kaip blogybę, jeigu tokias rekomendacijas kartais parašo buvę *klasiokai, kursiokai,* praeityje buvę politikoje, kultūroje žinomi žmonės. Žmogus, kalbantis apie rekomenduojamojo gerąsias savybes, savaime prisiima atsakomybę už jį ir tai lyg ir turi istoriškai susiformavusį pagrindą žmonių mėgstamai patarlei *su kuo sutapsi, tuo ir pats tapsi.*

Atskirai teigiamą žodį norėčiau pasakyti apie Lietuvos statybininkų **asociacijos prezidento D. GEDVILO** iniciatyvą įvesti statybininko kortelę (STATREG). Manau, kad kiekvienas specialistas, nesvarbu kokį darbą jis dirbtų, norėtų turėti dokumentą, iš kurio būtų galima pamatyti, kad jis yra geras mūrininkas, galbūt siuvėjas, galbūt mechanikas, gal dar kurios nors srities žinovas ir tokiu būdu už išskirtinius sugebėjimus tikėtis aukštesnio įvertinimo tiek materialiniu, tiek ir visuomenės pripažinimo požiūriu.

Gerb. Viceprezidente, neseniai jūs spaudoje davėte reikšmingų patarimų mūsų jaunajai kartai. Kalbantis su jos atstovais, jie reiškė dėkingumą, bet taip pat klausė, kokią reikšmę jauno žmogaus startui į ateitį turi materialinės tėvų galimybės bei pažintys. Koks būtų jūsų atsakymas?

Manau, kad šiuo klausimu įmanomi įvairūs scenarijai ir gyvenimas rodo skirtingus rezultatus. Žinome daug atvejų, kuomet atžalos labai gražiai ir kūrybingai naudojasi tėvų sukurtomis gėrybėmis ir seka jų pėdomis, gausina praeities palikimą ir taip neša laimę sau ir kitiems. Tačiau žinoma nemažai atvejų, kuomet lengvai gautas turtas labai greitai iššvaistomas ir jauną žmogų tai gali pastūmėti blogo kelio link. Kokios nors auksinės taisyklės ar stebuklingos lazdelės kiekvienam įteikti niekas negali, todėl ir niekada nepranyksta žmonių išmintis, kurioje sakoma *kaip pasiklosi taip ir miegosi*. Linkiu, kad mūsų jaunimas turėtų dvasinių jėgų, išminties ir ryžto kurti tokią savo ateitį, kuria galėtų didžiuotis ne tik jis pats, bet kad tai būtų galima pavadinti tvirtu pamatu, ant kurio būtų statoma Lietuvos ateitis.

Ačiū už įdomias mintis.

Kalbėjosi Juozas ŠALČIUS

Kuris meras pirmas pritars Prezidento nuomonei

Juozas ZYKUS, piliečių asociacijos „Metro sąjūdis“ valdybos pirmininkas

Prieš dešimtmetį VGTU mokslininkai paskaičiavo, kad Vilnius, Kaunas ir Klaipėda per metus automobilių spūstyse praranda kelis kartus daugiau nei šių miestų biudžetai. Vilniaus gyventojų ir sostinės svečių nuostoliai prilygsta sumai, už kurią būtų galima nutiesti daugiau nei 20 km metropoliteno linijų.

„Metro sąjūdis“ prieš keletą metų – kai automobilių srautai miestuose dar buvo mažesni – paprašė įvairių visuomenės sluoksnių lyderių pareikšti nuomonę, kaip jie vertina pasiūlymą leisti šiuose miestuose planuoti metropoliteno trasas. Į klausimus tuomet atsakė ir du prezidentai, tuometinis – Valdas Adamkus ir būsimasis – ekonomistas Gitanas Nausėda.

Valdas ADAMKUS: „Politikai teisę vadovauti visuomenei įgyja piliečių pasitikėjimu, todėl nevalia ignoruoti visuomenėje užgimusių idėjų – būtina ne tik jas išklausyti, bet ir pagal galimybę remti“.

Gitanas NAUSĖDA: „Efektyvi susisiekimo infrastruktūra – svarbus ekonomikos faktorius. Kelionėje sugaištas laikas jokios vertės nesukuria. Kiekvienas papildomas kilometras, kiekviena sugaišta minutė – tai nuostoliai. Metropoliteno statyba ir jo veikla žymiai pagyvintų miesto ekonominį gyvenimą“.

99% vilniečių susisiekimą laiko didžiausia miesto problema.

Į visuomenės nuomonės tyrėjų pateiktą klausimą „Kas pagerintų susisiekimą Vilniuje?“ **Lietuvos žmonės atsakė:** metro 43%; tramvajus 22%; dviračiai 6%.

Daugiau nei pusė Lietuvos gyventojų sutinka, kad mūsų didžiuosiuose miestuose metropolitenai būtų statomi už privačius pinigus.

Kuris miesto meras pirmasis pritars Lietuvos žmonių ir jų išrinkto Prezidento nuomonei ir vadovaujantis Seimo priimtu politiniu sprendimu – leisti privačioms verslo struktūroms įgyvendinti metropolitenų projektus – nurodys planuotojams savo miestuose planuoti metro trasas? Tokio mūsų didžiųjų miestų politikų sprendimo laukia ne tik šių miestų gyventojai, bet ir užsienio investuotojai.

Rugpjūčio 12 d. laikraščiui *STATYBA* – 31 metai

Laiškas skaitytojams

Šis rugpjūčio numeris – neįprastas. Jį rengiant teko atidžiai peržvelgti praėjusiųjų metų laikraščio „Statyba“ numerius (iš viso 96 puslapiai). Turėjome galimybę pažvelgti į trisdešimties metų laikotarpį. Suprantama, vieniems šis leidinys primins tai, kas jau girdėta, kitiems, galbūt, tai bus naujiena. Jeigu kils noras plačiau pasiskaityti, į pagalbą atskubės redakcijos archyvas. Linkime įdomių skaitymo akimirkų.

Ištraukas atrinko Benita VIŠPULSKYTĖ ir Juozas ŠALČIUS

2018 m., rugpjūtis

Pradžia buvo tokia

J. Šalčius. Dailininko Leono Juozonio piešinys. (2008 m.)

Laikraščio leidyba susijusi su daugeliu įvykių, žmonių, įmonių vadovų ir kitų specialistų gyvenimu.

Per trisdešimt metų išleidome 427 numerius. Drauge su šiuo laikraščiu leidome ir įvairius jo priedus:

- apie statybinių medžiagų gamybą („Cementininkų naujienos“.);

apie darbų saugą („Dirbkime saugiai“);

- buvo leidiniai skirti miškininkams;

- leidiniai, atspindintys Lietuvos kaimą („Šeimos ūkininkas“, „Ūkininkas“ ir kt.).

Praeitį prisiminus

Pradžios kertiniu akmeniu dėmesyje turėkime jau amžinybėje esantį Joną SAULĖNĄ. Jis buvo svarbiausias laikraščio įkūrimo organizatorius.

Rengiant šį numerį, labai norėjosi pasikalbėti apie Saulėną su jo žmona. Malonu, kad mano prašymas buvo išgirstas ir įvyko tikrai turiningas pokalbis. Pateikiame tik nedidelę išgirstų minčių pluoštelę.

***Gerb. Aldute,** ačiū, kad atsinešėte į mūsų susitikimą tikriausiai tik Jums vienai žinomus atsiminimus ir kai kuriuos dokumentus. O dabar prašau pasakyti Jums svarbius žodžius.*

***A. Saulėnienė.** Esu kartą pasakiusi, kad jo mums trūks visą likusį gyvenimą. Tai ištariau tada, kai vaikai dar buvo maži. Džiaugiuosi, kad man pavyko ištesėti jam duotą pažadą: kad vaikai įgytų gerą išsimokslinimą. Dabar jau jie suaugę.*

Abu baigė aukštuosius mokslus (Marius - KTU magistras, Laura - VDU bakalaurė, KTU magistrė). Abiejų šeimos gyvena Lietuvoje.

Leidyba

Поздравляю старого друга Юозаса Шальчуса с 30 летием выхода газеты «Статиба» и желаю здоровья на долгие года.
Раиса Григорьевна Белоусова, автор 20 книг.

Член Союза писателей России, Член Союза журналистов России

Įvairūs

Rūta POCIENĖ: ...(Apie savo tėtę). Jis sakė: „Gimiai mokėdamas, o geriau pramokau į kitą žiūrėdamas. Sau ir savo vaikams sakydavau, jeigu vieną kartą ką nors reikalingo pamatei ar išgirdai, nepamiršk, nes kito karto karto gyvenime gali ir nebūti... Žinot vaikai, gyvenime manęs niekas neapgavo, bet ir aš niekam blogo apgavystės neatnešiau. Raidžių jis nepažinojo, bet gyvenimo tiesas gerai žinojo. **(1997 m. Nr. 180).**

Kitų autorių mintys

Profesorė G. Stulpinienė-Vikingė

Greit neliks jokios tautos
Sako greit nelis lietuvių,
Belgų, vokiečių ar kinų.
Liks tik tautos, sako, šešios,
Jei nebus dar susipešę.
O tautybės bus tik tokios:
Europietis, azijietis
Juodaodis, afrikietis
Ir okey amerikietis.
(2011 m. Nr. 12)

Prezidento Antano SMETONOS šeima: kokia buvo, yra ir kokia turėtų būti LIETUVA?

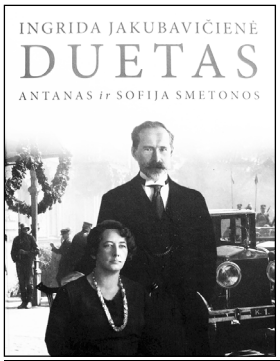

*Sigutė Smetonaitė (Prezidento A. Smetonos brolio Motiejaus anūkė: „Būtų gražu, jeigu visuomenėje būtų kirčiuojama **SmetOna** (t. y. antrajame skiemenyje, o ne žodžio pabaigoje **SmetonA.** Mūsų giminėje taip visuomet buvo tariama. Taip savo pavardę kirčiuodavo ir mano tėvelis ir prezidentas.*

(2016 m. Nr. 3)

LIETUVIŲ KALBA

Giriamąjį žodį tariu laikraščio „Statyba“ kolektyvui, per 30 metų neišbarsčiusiam vertybių puoselėjimo tradicijos, pagarbos kiekvienam autoriui, gebėjimo išgirsti skirtingas kartas, ramiai pamokyti, patarti, papa-sakoti, išklausyti, džiaugtis ir liūdėti. Džiaugiuosi, kad koja kojon su laikraščiu ėjau ar šiek tiek nutolusi jo pulsą jaučiau daugiau apie 20 metų, parengiau arti 200 kalbos konsultacijų. Nuoširdžiai ačiū visiems laikraščio autoriams, bendradarbiams, o ypač – redaktoriui Juozui Šalčiui už gražius bendravimo ir bendradarbiavimo metus. Ilgiausių metų, ilgiausių!

/Nukelta į 4 psl./

/Atkelta iš 3 psl./

2018 m., rugsėjis

Laikraščio *STATYBA* leidybos 30-mečio ŠVENTĖS AIDAI

Renginį pradėjo Rasa Simanavičienė, pakviesdama pasipuošusius moksleivius – Igną ir Samantą paskambinti mažais mokykliniais varpeliais.

Esu Rasa. Esu mokytoja. Gerbiamieji, pamatykime, kad čia esame pirmą ir vienintelį kartą ypatingoje pamokoje, kuri turi gražų vardą: ***30 metų laikraščiui STATYBA.***

Dalius GEDVILAS, Lietuvos statybininkų asociacijos prezidentas, renginio dalyviams sakė, kad jis nori būti tuo aktyviu mokiniu ir tarti sveikinimo žodžius nuo savęs, o taip pat perduoti kuo geriausius linkėjimus nuo Asociacijos GARBĖS PREZIDENTO Adakro Šeštakausko.

Juozas KLIUČINSKAS:

Įvairiomis kalbomis daug skaitau. Tokio leidinio kaip **šventinis** „Statyba“ numeris dar nemačiau. Tai darbštumo, išmaningumo, pagarbos skaitytojui pavyzdys. Atidžiai paskaičiavau ir suradau:

autorių - 67,
straipsnių ir ištraukų - 28,
citatų - 49,
nuotraukų -36.

Šiais metais - tikra šventė kurią papuošė jubiliejinis *STATYBA* numeris, o taip pat įdomiai sukurtas filmas apie įmonių, žmonių darbus ir gyvenimą. Mane labai pradžiugino ir poezijos eilės, ir skanios vaišės.

Laikraščio leidyba reikalauja daug dvasinės energijos, fizinių jėgų ir finansinių išteklių. Žinau, kad redaktorius apie tai nemėgsta kalbėti. Vis dėlto žinau posakį: **nors ir neskaičiuoja, bet tai kainuoja.**

Alma ir Edmundas STAŠIAI palinkėjo: „Išsaugoti meilę, draugystę, sveikatą, viltį ir sielos jaunystę”.

Iš kairės: V. Jucius, V. Juciuvienė, J. Šalčius ir E. Stašys.

Iš dešinės Edmundas Stašys, Janina Vancevičienė, Stasys Gavenavičius, Saulutė Markauskaitė.

Leidėjų grupė: iš dešinės V. Ambroza, J. Puodžiuvienė, E. Smetonaitė ir J. Šalčius.

Filmavimo grupė: iš dešinės P. Davalga, J. Davalgienė ir J. Šalčius.

Popierinė ar elektroninė spauda?

Pabuvojimą Išlaužo mokykloje galima pavadinti didele dvasine ramybe. Esu įsitikinęs, kad provincijos mokyklos savąja dvasia yra daug pranašesnės už labai dideles didmiesčių mokyklas.

Linkiu jaunimui domėtis kūrybiniais darbais. Jie nėra ir niekada nebus paprasti, tačiau jie gali parodyti kelius, kaip pamatyti savo kūrybines mintis, vidinius norus kuriant didesnės ar mažesnės apimties filmuką. Filmuojant galima sukaupti labai gražų archyvą, sudaryti galimybes sau ir kitiems pažvelgti į jau visiems laikams pranykusią istoriją.

Filmuotojas Pranas DAVALGA

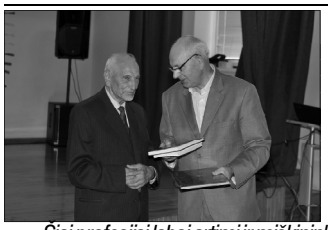

Vytautas DAUKŠEVIČIUS, buvęs Jonavos miškų urėdas, pasidžiaugė, kad su redaktoriumi dr. Juozu Šalčiumi sieja trijų dešimtmečių bendradarbiavimo ryšiai. Jis sakė: „Statybininkai - taikingiausios profesijos darbuotojai. Laikraštis sėkmingai juos vienijo į bendruomenę, padėjo dalintis gyvenimo aktualijomis ir patyrimu.

Šiai profesijai labai artimi ir miškininkai, dažnai vadinami žaliaisiais statybininkais.

Redaktorius per visus leidybos metus buvo svarbiausių darbų įkvėpėjas ir vykdytojas. Malonu, kad buvo suredaguotos ir išleistos knygos „Jonavos miškininkų darbai“ (2003 m.), „Svilonių girininkija“ (2005 m.), „Girių pavilioti“ (2013 m.)...

Tokie gražūs darbai sulaukė nuoširdžiausios miškininkų padėkos ir linkėjimų gražios ateities.”

PERŽIŪRĖJUS FILMĄ „Laikraščiui *STATYBA* 30 METŲ“

Peržiūrėjus filmą, būtina pažymėti, jog jis įprasminą 30-ies metų laikraščio gyvavimą bei jo kolektyvo daugiametį triūsą. Šių eilučių autorių bendravimas su laikraščio redaktoriumi Juozu Šalčiumi jau skaičiuoja trečiąjį dešimtmetį ir visą šį laikotarpį žavimės šio žmogaus darbštumu, sumanumu, erudicija bei organizuotumu. Kaip filme taikliai buvo pastebėta, visą šį šaliai sudėtingą bei ilgametį laikotarpį laikraštis egzistuoja be valstybės ir biudžeto nuolatinės paramos, tačiau netapo komercinio pobūdžio.

Pamatykime. Paklausykime. Pasikalbėkime...

Ant kokių pamatų statysime žodžiui ir raštui namus? Kertinis akmuo. Įprasta sakyti, kad nuo jo prasideda būsimo mažo statinio, o gal ir didelių rūmų statyba.

Pagaliau noriu klausti, kiek tikra yra žinia, kad popierinė spauda ir knyga kuo toliau, tuo labiau brangs ir galiausiai taps tik pasiturinčiųjų ir turtingųjų dovana sau pačiam, o kartais ir kitam?

Juozas ŠALČIUS, mažažemis iš Dambravos kaimo. Redaktorius. Mokslų daktaras

/Nukelta į 5 psl./

/Atkelta iš 4 psl./

2018 m., spalis

DRUSKININKUOSE Statybininkų dienos šventė

UAB „Alvora“ generalinis direktorius (dešinėje) su svečiais iš Baltarusijos.

Dalius GEDVILAS, Lietuvos statybininkų asociacijos prezidentas, padarė trumpą, bet labai informatyvų prenešimą apie asociacijos gražią sukaktį – 25 metų jubiliejų ir apibūdino svarbiausius Lietuvos statybininkų pasiekimus.

Didžiausias statybos įmonių turtas – jų žmonės. Svarbiausios įmonės – asociacijos kūrėjos, tokios kaip: „Panevėžio statybos trestas“, „Akmenės cementas“, statybos bendrovė „Alvora“ ir kitos sėkmingai kūrė verslą ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje.

Ar galima pamatyti *LAIKĄ*?

Prisimenant praeities laikus, mano gyvenimą praturtinančius įvykių kūrėjais buvo žmonės, kuriuos noriu pavadinti svarbiomis asmenybėmis – **MOKYTOJAIS.** Mano mintyse jie lieka neblėstančiais gyvenimo ugdytojais, formuotojais. Ir kiekvieną iš jų norisi pavadinti vienu gražiu žodžiu – **MOKYTOJAS**.

Sonata ŽUKAUSKIENĖ, Aleksandro Stulginskio Universiteto Miškų ir Ekologijos fakulteto magistrė

Popiežiaus Pranciškaus apsilan-kymas – vilties ir gėrio dovana

Dangus, apsireiškęs Popiežiui Pranciškui per sapną, atnešė žinią, kad reikia aplankyti Lietuvą. Kad sapnas išsipildė su kaupu byloja net tris kartus Santakoje pasirodžiusi vaivorykštė: Popiežiui vos įvažiavus į Santaką, jam išeinant iš Arkikatedros ir po susitikimo su kunigais ir vienuolėmis...

Rašytoja ir poetė Saulutė Genovaitė MARKAUSKAITĖ

TRUPUTIS POPIEŽIAUS PRANCIŠKAUS MINČIŲ

„Kaip būtų gražu palikti pasaulį gražesnį negu radome!“

„Mums reikia atrasti vienas kito turtus: tegul bendruomenės skleidžia savo vertybes ir priima kitų patirtį.“

Parinko Gustė VINCEVIČIŪTĖ

2018 m., lapkritis

Linas KUKURAITIS: priedas prie pensijos dar niekam nepakenkė

Socialinės apsaugos ir darbo ministras Linas Kukuraitis teigia, kad pensijų kaupimas galėtų užtikrinti priedą prie „Sodros“ mokamos senatvės pensijos, ir ragina atsakingai pamąstyti apie ateitį. Pasak jo, renkantis – kaupti ar ne – taisyklė paprasta: kuo ilgiau kaupsi, tuo daugiau sukaupsi. Kaupti neapsimoka tik žmonėms, kuriems iki senatvės pensijos liko labai nedaug laiko.

O jūs pats ar kaupiate? Ar kaupsite ir kitais metais?

Aš šiuo metu kaupiu minimaliai, tai yra už mane „Sodra“ perveda įmokas pensijų fondui, bet nuo atlyginimo pats neprisidedu. Po reformos ketinu kaupti 3 proc. nuo atlyginimo, nes, kaip sakoma, obuolius reikia laikyti skirtingose pintinėse.

Sportas duoda toną prezidento rinkimams

Nors teko pabuvoti ne vienoje užsienio šalyje, tačiau aplinkybės taip susiklostė, kad Kauną iki studijų pradžios pažinojau nedaug. Apsilankymas Sporto muziejuje man buvo maloni staigmena. Man buvo suteikta išskirtinė galimybė apžiūrėti mūsų sportininkų darbu ir atsidavimu iškovotus apdovanojimus.

Šis apsilankymas muziejuje buvo susietas su neeiliniu įvykiu – ten buvo surengtas susitikimas su kandidatu į LR prezidentus **Arvydu JUOZAIČIU**.

Benita VIŠPULSKYTĖ

Dalykinė – pažintinė kelionė į Balkanų šalis

Prof. Antanas SVIRSKIS kelionę apibendrino taip: „Pietų kraštai gražūs savo gamta, turi derlingą žemę, tačiau ji reikalauja didelės priežiūros. Vietovių kalvotumas reikalauja ir specialios apdirbimo technikos, t.y. mažo galingumo traktorių ir kitokių specialių priemonių. Su dėmesiu ir pasigėrėjimu žvelgiau į Balkanų šalių, o taip pat Lenkijos ūkininkavimą. Daug kur matėsi naujos, nors ir nedidelės statybvietės ir šeimos ūkių kūrimasis. Deja Lietuvoje kaimas nuolat „traukiasi“ ir todėl jo ateitis turi būti politinių, mokslinių jėgų dėmesio centre. Kaimas Lietuvos – isto-rijoje kultūros, tradicijų papročių šaltinis.“

2018 m., gruodis

Žvilgsnis į praeitį

Gerai prisimenu šventinį renginį Išlauže, kuriame dalyvavo įvairių statybos įmonių gerai žinomi vadovai. Įsimintinu momentu man buvo tuometinio ministro, dabar jau amžinybėje, **Romualdo SAKALAUSKO** buvimas ir jo pasakyti žodžiai... Įstrigo į atmintį tas momentas, kai jau po sveikinimų salėje susirinkome pasivaišinti. Tuomet, kaip žmonės mėgo jį vadinti, Statybų legenda prisiminė, kad daug kas buvo pasakyta ir muzikinė dalis išklausyta, bet neskambėjo ***„Ilgiausių metų ilgiausių“...*** Jis pirmasis gražiu skambiu balsu uždainavo šią dainą. Tai buvo žmogus, kuris visada žinojo, kas yra svarbiausia. Itin įdomu yra tai, kad, nors jis ir nedirbo statybos ministru, įmonių vadovai, ir net buvę ministrai, į jį kreipdavosi: MINISTRE! Manau, kad tai didelė garbė žmogui, kuris net išėjęs į amžinybę prisimenamas kaip iškili asmenybė, kuri vadinama ministru. Pamėginkime klausti savęs, kiek daug ministrų yra buvę Lietuvoje, tačiau man neteko girdėti, kad šiuo pagarbiu žodžiu į juos kas kreiptųsi.

Tai buvo, kaip minėjau, prieš penkerius metus. Šiais metais buvo paminėtas laikraščio „Statyba“ trisdešimtmetis. Man dovanotą filmo diskelį **„Laikraščiui „Statyba“ 30 metų“** žiūrėjau jau ne vieną kartą.

Ekonomistas Juozas KLIUČINSKAS

DZŪKIJOJE: statybininkai žvelgia į ateitį

Nuo seno dzūkų kraštas garsėja vaišingumu ir šventinėmis tradicijomis. Tegul ta dvasia ateina ne tik į mūsų kolektyvą, bet ir į tas įmones, su kuriomis turėjome glaudžius bendradarbiavimo ryšius praeityje ir esame įsitikinę, kad ir toliau sėkmingai dirbsime ateityje.

Gražių šventinių dienų!

Vidas LASICKAS

UAB „Dzūkijos statyba“ gamybos direktorius

Statybininkai šventėje...

/Nukelta į 6 psl./

/Atkelta iš 5 psl./

KAIP VYKSTA ŠEIMOS ASMENINĖS GYVENSENOS KAITA NEPRIKLAUSOMYBĖS LAIKOTARPIU

**Marytė RASTENYTĖ,
doc. dr. neprikausoma ekspertė**

Mūsų šalyje vykę pokyčiai pereinant į Nepriklausomybės laikotarpį, suteikiant gyventojams nuosavybės teises į kilnojamą ir nekilnojamą turtą, disponavimą juo priklausomai nuo valstybės nustatytos tvarkos, sudarė galimybes įsigyti savarankiškai nekilnojamąjį turtą pagal galimybes sau ir vaikams, kuris gali būti panaudotas tiek gyvenimui, tiek verslui ir darbinei veiklai tėvų dabartyje ir vaikų ateityje arba bendrai, Jeigu valstybė anksčiau aprūpindavo, pajamomis pragyvenimui ir vartojimo reikmenimis, kuriuos įsigydavo gyventojai valstybiniame ar kooperatiniame gamybos ir prekybos tinkluose, tai dabar kiekvienas žmogus gali tuo pasirūpinti pats turėdamas tiek gamybos priemones, tiek darbą bei gaudamas pajams gyvenimo poreikiams užtikrinti.

Studijų naujovės

KTU Statybos ir architektūros fakultetas pasitinka naujus metus su atnaujintomis bakalauro studijų programomis. Statybos inžinerijos, Pastatų inžinerinių sistemų ir Architektūros studijų programos buvo atnaujintos pagal naują KTU studijų modelį.

dr. Laura STASIULIENĖ
Statybos ir architektūros fakulteto studijų prodekanė

Jei vaikas karalius – šeima ir tauta be ateities

Vaikai seka tėvų pėdomis. Jei taikiai gyvena tėvai, gerbia vienas kitą, vaikai savaime būna paklusnūs. Jei dar patyrimo ir išminties neįgavęs vaikas „šokdina“ tėvus, nieko gero nelauk ir kai jis užaugs... Kartais ir patys tėvai, belepindami savo dažniausiai vienintelę atžalą, kuri su niekuo nesidalina, o tik ima, taip pat gerų rezultatų neduoda. Vaikas šeimoje tapęs „karaliumi“ dažnai savo artimuosius pasmerkia kančioms... jam visada bus blogai, kankinsis pats, o ir kitus vargins... Čia yra tokia plona gija, kurios negalima peržengti.

***Saulutė Genovaitė MARKAUSKAITĖ –
poetė, Lietuvos nepriklausomųjų rašytojų sąjungos narė,
Lietuvos žurnalistų draugijos narė,
dviejų vaikų mama bei penkių anūkų močiutė***

Vaivos eglaitė

„Pasaka apie eglaitę Vaivą“ – taip norėčiau pavadinti šį trumpą dokumentinį pasakojimą, kuriame slypi nemažai paslaptingų ženklų.

Viskas prasidėjo tada, kai ponia Alma įteikė lapelį su jos vyro Edmundo Stašio dienoraščio ištrauka. Jame rašoma: *„Lapkričio 22 d. 10 valandą važiavau į Juozo Šalčiaus tėviškę Prienų rajone, Dambravos kaime. Ten iškasėm apie 1 m aukščio eglutę, pasodinom prie gandralizdžio, prieš tai apkarpę netoli augusius medelius („šabakštyną“). Eglutei davėme anūkės Vaivos vardą.“*

Eglaitė anūkės vardą gavo ne veltui, mat greta auganti pušaitė buvo pasodinta 2003 metais, o jau 2004 metų rudenį gandrai į ponų kaimynės Aldonos namus atnešė mažą mergaitę... Ji turi Gabijos vardą ir ne kartą spaudoje buvo pavadinta *gandro atneštoji.*

Benita VIŠPULSKYTĖ

Sveikinu savo buvusius mokinius Antaną Kalvaitį ir Juozą Šalčių.

Kviečiu ir linkiu, kad per šventes ir mažieji, ir suaugusieji vieni kitiems ir po eilėraštį padeklamuotų.

***Anelė DRŪLYTĖ – ANDRIUŠIENĖ,
buvusi Rutkiškių pradinės mokyklos vedėja – mokytoja***

2019 m., sausis

Statybos. Žmonės ir valstybė

**Dalius GEDVILAS,
Lietuvos statybininkų asociacijos prezidentas,
atsako į klausimus**

Prano Davalgos nuotr. iš filmo „Laikraščiui STATYBA 30 metų“.

Statybų sektorius visais laikais buvo svarbi ekonomikos šaka. Moksliniai tyrimai ir gyvenimiški stebėjimai rodo, kad pagal statybų augimą galima daug ką spręsti apie visuomenės ir valstybės pažangą. Nors dar nėra galutinai apskaičiuoti praėjusiųjų metų ekonominiai rodikliai, apytikriai galima teigti, kad jie buvo sėkmingi. Priminsiu tik vieną svarbų skaičių – bendroji statybos darbų apimtis padidėjo apie 17 proc. Į šias darbų apimtis įeina gyvenamoji statyba, kultūrinė, buitinė, namų renovacija ir t.t. Kitas svarbus rodiklis – darbo užmokestis. Žinau, kad šis išsaugo visose rangovinėse įmonėse. Ir tas augimas pakankamai ryškus.

LIETUVOS ATSTATYMO PROGRAMA

Būtina: 1. Lietuva turi atstatyti savo valstybingumą. 2. Teisingai perskirstyti pagamintą produktą. 3. Atstatyti sugriautą gamybos ir žemės ūkio sistemą. 4. Reformuoti mokesčių sistemą. 5. Pakelti švietimo lygį. 6. Kelti tautinės kultūros prioritetą. 7. Pagerinti socialinį aprūpinimą. 8. Reformuoti teisinę sistemą.

***Pranas KAVALIAUSKAS
Lietuvos žmogaus teisių gynimo asociacijos Kauno skyriaus pirmininkas, statomos Kauno HES elektros cecho viršininkas***

2019 m., vasaris

Tarptautinė migracija ir Seimo rezoliucija

Alvydas BUTKUS, profesorius

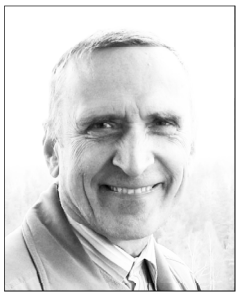

Gruodžio 4 d. Seimas po karštų diskusijų vis dėlto priėmė rezoliuciją *„Dėl Jungtinių Tautų Visuotinio susitarimo dėl saugios, tvarkingos ir reguliarios migracijos“*, kuria pritariama Tarptautiniam migracijos paktui. Glumina tai, kad pats pakto tekstas nebuvo išverstas į valstybinę kalbą ir nepateiktas svarstyti Seimo komitetams, kad ir skubiausia tvarka, o svarstyta pati rezoliucija. Glumina dar ir Nepriklausomybės akto signatarų ir kai kurių visuomenės veikėjų kreipimosi ignoravimas, jau nekalbant apie tai, jog visuomenė apskritai nebuvo ir nėra kaip reikiant informuota apie tokį paktą.

2019 m., kovas

Metro. Kas pirmas?

**Juozas ZYKUS, piliečių asociacijos
„Metro sąjūdis“ valdybos pirmininkas**

Dėl metropolitenų Lietuvos miestuose statybos centrinės politinės valdžios lygiu apsisprendimas pasiektas. Po penketo metų svarstymo ir taisymų, pernai **Seimas priėmė Metropoliteno įgyvendinimo įstatymą,** kuriuo nustatė tokios viešojo transporto sistemos įgyvendinimo tvarką.

/Nukelta į 7 psl./

[Atkelta iš 6 psl.]

2019 m., balandis

VALSTYBĖS VALDYMAS: svarbiausi tikslai ir jų įgyvendinimo keliai

Julius LAICONAS, Lietuvos statybininkų veteranų sąjungos prezidentas ir Alfonsas JARAS, Lietuvos statybininkų asociacijos viceprezidentas, AB „Montuotojas“ generalinis direktorius prie apskrito stalo dalijasi mintimis.

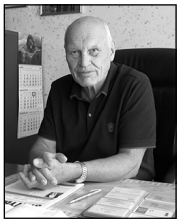

J. Laiconas. A. Jaras.

A. Jaras. Neseniai spaudoje esu pasakęs tokią nuomonę: *„Valstybės valdyme nereikšmingų dalykų niekuomet nebūna. Vis dėlto visuomenėje vis dar pasitaiko daug nerimo dėl vadovavimo spragų įvairiose gyvenimo srityse. Akivaizdu, kad per keletą pastarųjų dešimtmečių mūsų valstybėje taip ir nebuvo sukurta aiški strategija, kokios pagrindinės raidos kryptys turėtų būti Lietuvoje, kuri suvienytų visus“.*

J. Laiconas. Manau, kad praeitis buvo ir pasiliks svarbiu mokytoju dabarčiai ir rytojui. Šį kartą aš svarbiausias mintis norėčiau paskirti taip pat finansiniams klausimams. Prisiminkime, kaip prieš du dešimtmečius su nerimu įvairių sričių specialistai kalbėjo apie valstybės skolą, kuri tuo metu siekė apie **2 mlrd. litų.** Šiuo metu mūsų valstybės skola sudaro apie **50 mlrd. eurų.**

Žemait-Ė-ja — mona žemė

Žemaičiai ir žemė. Labai graži giminystė. Nuo senovės laikų tėvynę Lietuvą kūrė, nuo priešų gynė, nepranykstančias tradicijas puoselėjo žemaičiai.

Marijus ČEKAVIČIUS,
Kražių žemės ūkininkas

2019 m., gegužė

LR Aplinkos ministrui 2019 m. gegužės mėn.
Kęstučiui MAŽEIKAI
LR Kultūros ministrui
Mindaugui KVIETKAUSKUI

VIEŠAS LAIŠKAS

Dėl statybos įmonėje dirbančių darbininkų kvalifikacinių reikalavimų įgyjimo tvarkos

Tėvynės tuštėjimo tragedija

Profesorius Krescencijus STOŠKUS

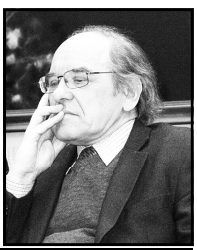

2018 m. metais pasirodė Arvydo Juozaičio veikalas „Tėvynės tuštėjimo metas. 2000 – 2017 metai“. Tai ypatingo aktualumo protestas prieš susitaikymą su demografine krize ir „Tautos išdavyste“. Su susipriešinimu ir susvetimėjimu.

Renkame Europos Sąjungos Parlamentą

Lietuvos ir kitų „naujųjų“ ES šalių vartotojai skundžiasi, kad Vokietijoje ar Belgijoje parduodama kava kvapnesnė, skalbimo milteliai kokybiškesni, šokolado sudėtyje daugiau kakavos... Sulaukęs daugybės Lietuvos piliečių skundų, **B. Ropė** šį „antrarūšės“ produkcijos klausimą Europos Parlamente kėlė tol, kol pasiektas apčiuopiamas rezultatas...

2019 m., birželis

KOPLYTĖLĖ DAMBRAVOJE

ŠIMTMEČIO JUBILIEJAUS ŠVENTĖS AIDAI

KOPLYTĖLĖS BUVEINĖ: PRIENŲ RAJONO SAVIVALDYBĖ, IŠLAUŽO SENIŪNIJA, DAMBRAVOS KAIMAS.

Pirmuoju Išlaužo klebonu buvo **Vytautas GUREVIČIUS**. Jis vadovavo statybos darbams, pats nešiojo plytas ir dirbo kitus įvairius darbus. Į statybą sudėjo visas savo santaupas (apie 20 000 Lt).

Šventinį renginį pradėjo **Kristina ŽUKAUSKIENĖ,** Išlaužo seniūnijos laisvalaikio kultūros renginių organizatorė. Ji pakvietė renginį pradėti jaunąją kanklininkę dambraviškę **Rugilę PAŽĖRAITĘ.** Maloniai nuskambėjo kanklių aidai. Šventės kulminacija ir didysis bendrumo jausmas visus užplūdo, **klebonui Viliui SIKORSKUI** tariant gražius sveikinimo žodžius, raginančius kiekvieną kartą pravažiuojant ar einant pro koplytėlę stabtelti, žvilgtelti į šią tyliai stovinčią, bet garsiai kviečiančią Dievo buvimo šventovę ir pamąstyti apie gyvenimo prasmę, nes taip žmogus praturtina savąją kasdienybę. Klebonas pašventino koplytėlę ir jaukioje Bruožių sodyboje buvo aukojamos Birželinės pamaldos.

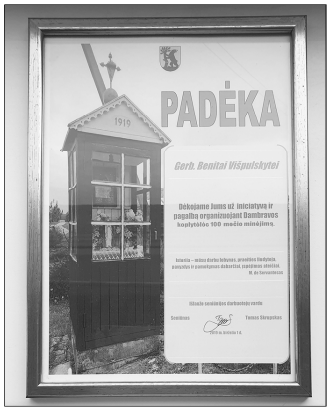

Išlaužo seniūnijos **seniūnas Tomas SKRUPSKAS** pasidžiaugė žmonių geranoriškumu, aktyviems koplytėlės jubiliejaus organizatoriams įteikė padėkos raštus.

2019 m., liepa

IŠLAUŽO PAGRINDINĖJE MOKYKLOJE

„Valdonės kariaunos“ išleistuvės

„ Mokykla naujame šiuolaikiškame pastate, įsikūrusi nuo 2000 m., o statyba sutapo su Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo pradžia (projektas parenktas 1986 m.), galbūt lėmė tai, kad buvo pasirinktas įdomus arhitektūrinis sprendimas.

Po to sekė direktorės **Rasos ŽILINSKIENĖS** apdovanojimai geriausiai dešimtą klasę baigusiems mokiniams, aktyviai dalyvavusiems socialinėse mokyklos veiklose. Jie įteikti **Gintarei JANUŠAITEI bei Paulinai GEMPLERYTEI.**

Šio renginio svečias, laikraščio *STATYBA* redaktorius, socialinių mokslų daktaras, **Juozas ŠALČIUS** įteikė padėkas ir piniginius apdovanojimus geriausiai baigusiai dešimtos klasės mokinei **Gintarei JANUŠAITEI** ir mokiniui **Erikui VALATKAI.**

VILNIAUS UNIVERSITETAS
KAUNO FAKULTETAS
KALBŲ, LITERATŪROS IR VERTIMO STUDIJŲ INSTITUTAS
KURSINIS DARBAS
Lietuvių filologija ir reklama, I kursas
PARCELIACIJA LAIKRAŠČIO *STATYBA* STRAIPSNIŲ ANTRAŠTĖSE

Tyrimui medžiaga rinkta nuo 2015 m. sausio iki 2019 m. kovo mėn., rasti 147 pavyzdžiai. Žvalgomojo tyrimo metu buvo išnagrinėti 49 laikraščio „Statyba“ egzemplioriai, apimantys daugiau nei ketverių metų laikotarpį, ir nustatyta dažniausiai pasitelkiama antraščių kūrimo stiliaus priemonė – parceliacija.

Parceliacija yra komponavimo figūra, kuriai būdingas sakinio skaidymas dėmenimis ir jų atskyrimas skyrybos ženklais.

Benita VIŠPULSKYTĖ

Į Lietuvos sporto muziejų atkeliavo dovana iš už Atlanto

Gražiai ir šventiškai pasipuošusi pilnutėlė Lietuvos sporto muziejaus didžioji ekspozicijų salė, pasitiko teniso mylėtojus, atvykusius iš visos Lietuvos. Atvykimo tikslas - ilgus metus lauktos, buvusio iškiliausio Lietuvių teniso meistro pasaulyje **Vito GERULAIČIO taurės įteikimas, kuri buvo iškovota aukščiausio pasaulyje rango varžybose 1977 m. Italijoje.** Taurę į Kauną atvežė Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio auklėjimo sporto sąjungos prezidentas Laurynas Misevičius. Muziejaus direktorius Pranas Majauskas gausiai susirinkusių tenisininkų, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto Kauno apskrities tarybos, sporto veteranų klubo ,,Ąžuolynas“ bei Lietuvos sporto muziejaus vardu nuoširdžiai padėkojo svečiui už tokią neįkainuojamą dovaną bei išreiškė viltį, kad išlikę už Atlanto vandenyno lietuvių sportininkų iškovotos sportinės relikvijos bus atgabentos į Lietuvos muziejų. o jei ir neatvežtos, tai atsiųstos bent kopijų, nuotraukų ar filmuotos video medžiagos pavidalu. Gerbiamas svečias tvirtai pažadėjo, kad tai bus padaryta. Ne tik apie Vito Gerulaičio, bet ir apie jo tėčio Vytauto Gerulaičio kilmę, gyvenimą, darbus ir sportinę karjerą savo mintimis plačiai pasidalino vienas iškiliausių Lietuvos teniso sporto šakos žinovas rašytojas, Lietuvos geologas, gamtos mokslų daktaras, Lietuvos teniso sąjungos metraštininkas **Vincentas KORKUTIS.** Daug gražių žodžių ir palinkėjimų tiek teniso sporto šakos mylėtojams, tiek Lietuvos sporto muziejaus kolektyvui išsakė Lietuvos olimpiečių asociacijos viceprezidentė Birutė Užkuraitytė, daugkartinis Lietuvos teniso čempionas Stasys Labanauskas,buvęs Vytauto Didžiojo universiteto rektorius Vytautas Kaminskas, daugkartinis Lietuvos teniso čempionas Gracijus Remeikis, Lietuvos medicinos ir formacijos muziejaus direktorius Tauras Mekas.

Lietuvos sporto muziejaus direktorius, nuoširdžiai padėkojęs už nuostabią dovaną Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio lavinimo sporto sąjungos prezidentui Laurynui Misevičiui, bei už nuoširdų ilgametį darbą Lietuvos teniso sporto šakai Algiui Lapinskui, Vincentui Korkučiui, Elenai Lopataitei ir Raimondui Barcevičiui, įteikė Lietuvos sportinio judėjimo šimtmečiui skirtus apdovanojimus.

Gausiai susirinkusius svečius sveikino ir linksmino Lietuvos sporto muziejaus ,,Gilė“ vokalinis instrumentinis ansamblis vadovaujamas Liongino Uborevičiaus. Prieš skelbdamas renginio baigtį, Pranas Majauskas padėkojo padėjusiam šį renginį surengti jaunesniajam Labanauskui Staseliui, Lietuvos sporto muziejaus kolektyvui ir visiems šventės dalyviams bei visus pakvietė prie kavos puodelio pažiūrėti 1991 m. vykusių Pasaulio lietuvių žaidynių Kaune video medžiagą.

Pranas MAJAUSKAS, Lietuvos sporto muziejaus direktorius

Ant Čiudiškių piliakalnio... Giedojome KARTU

Čiudiškiai garsus Išlaužo seniūnijos kaimas ne tik jame gimusiais įžymiais žmonėmis tokiais kaip Vytautas Bubnys ar Matas Šalčius, tačiau ir šių dienų istorija, kuomet kiekvienais metais, liepos 6 dieną bendruomenė renkasi giedoti valstybės himną ant Čiudiškių piliakalnio. Šiemet susirinko ypatingai didelis būrys iškilmingais nusiteikusių lietuvių. Visus atvykstančius organizatoriai kvietė pasipuošti šventine atributika, kuri buvo gaminta pačių išlaužiečių, edukacijos metu. Vyko akcija – himną giedokime susipynę plaukus į dvi kasas.

Šventė prasidėjo linksma ir įdomia viktorina, kurios didžiąją dalį prizų laimėjo jaunimas. Buvo klausomasi ilgametės mokytojos Onos Ratkevičienės skaitomų eilių. Valstybės himną bendruomenei padėjo giedoti Ausmos Sakalauskaitės vadovaujamas išlaužiečių choras. Po iškilmingo giesmės atlikimo Gražučių seniūnaitis Tautvydas Žukauskas, kvietė visus pasivaišinti kareiviška koše, o Laura Nikiforovaitė bendruomenei padovanojo saldų ir gražų „Trispalvį“ tortą. Šventė buvo jauki, dvasinga ir patriotiška.

Išlaužo laisvalaikio salės informacija

Išlaužo krašto vasaros šventė
Rugpjūčio 24 d. (šeštadienį) Išlaužo seniūnijos prieigose

IŠLAUŽUI – 275

18 val. - aktyvios veiklos kartu su Išlaužo kaimų bendruomene, Išlaužo vaikų dienos centru, Burbulų dėde. Vyks gardžiausios žuvienės rinkimai, tapysime paveikslą Išlaužui.
18.30 val. - koncertinė programa, kurioje dalyvauja:
Išlaužo vokalinis ansamblis,
Prienų kultūros centro vokalinis ansamblis „Aksomas“,
Balbieriškio vyresniųjų šokių kolektyvas „Ringis“,
Balbieriškio folkloro ansamblis „Dūmė“,
Ilgakiemio moterų vokalinis ansamblis „Jiesia“,
Grupė „Lietuvaičiai“.
Rugpjūčio 25 d. (sekmadienį) 11 val. Išlaužo Švč. Mergelės Marijos Krikščionių Pagalbos bažnyčioje vyks mišios už visus Išlaužo krašto žmones.
Renginys fotografuojamas ir filmuojamas.
Informaciją paruošė Išlaužo laisvalaikio salės kultūrinių renginių organizatorė Kristina Žukauskienė, dėl platesnės informacijos skambinkite tel. 8 685 31 548.

Dambravos koplytėlės 100-mečio aidai

Po jubiliejaus ateina įvairios naujos žinios apie koplytėlės įvykius praeityje.Vienas iš jų buvo raštas P. Griškevičiui, tuometiniam LTSR KP CK sekretoriui. Laiške buvo prašyta pastatyti koplytėlę atgal į savo vietą, kadangi tuo metu ji buvo nugriauta. Tam, kad koplytėlę pastatyti atgal norėjo ir buvo pasirašę 46 žmonės.

Gavusi šį laišką nusprendžiau, jog esu toliau pasirengusi kaupti patvirtinančią informacija apie koplytėlę praeityje. Visą turimą informaciją galite siųsti internetu *bruozytegabija@gmail.com* arba perduot žodžiu +370 603 21 209.

Taip pat norėčiau, kad aplink koplytėlę augtų įvairios gėlės. Tad manau atėjus rudeniui pasodinsiu daugiamečių gėlių. Norėčiau pasodinti mažą ąžuoliuką. Tai būtų nuostabus gamtos pagrąžinimas.

Gabija BRUOŽYTĖ

Sveika Gabija, esi šaunuolė. Tavo sumanymas puošti koplytėlę yra įdomus ir gražus. Mano kieme tarp bulvių radau mažą ąžuoliuką, įsmeigiau lazdelę. Kviečiu rudenį ąžuoliuką pasiimti, pasodinti ir rūpestingai auginti.

Tavo kaimynas Juozas

ISSN 2351-664X
STEIGĖJAS ir LEIDĖJAS
Leidykla „OPINIJA“
MŪSŲ ADRESAS:
Prancūzų g. 76 - 44, 44463 Kaunas,
tel. (8*37) 742 418

1 spaudos lankas

Spausdino KTU spaustuvė.

REDAKTORIUS
Juozas ŠALČIUS